

Официален вестник

на Европейския съюз

C 290

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
1 октомври 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2011/C 290/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> OB C 282, 24.9.2011 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2011/C 290/02	Дело C-370/11: Иск, предявен на 12 юли 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия	2
2011/C 290/03	Дело C-377/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Испания) на 18 юли 2011 г. — International Bingo Technology, S.A./Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)	2
2011/C 290/04	Дело C-381/11: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado Mercantil de Barcelona (Испания) на 18 юли 2011 г. — Manuel Mesa Bertrán и Cristina Farrán Morenilla/Novacaixagalicia	3

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2011/C 290/05	Дело C-385/11: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social de Barcelona (Испания) на 19 юли 2011 г. — Isabel Elbal Moreno/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) и Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	3
2011/C 290/06	Дело C-389/11 P: Жалба, подадена на 22 юли 2011 г. от Région Nord-Pas-de-Calais срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 12 май 2011 г. по дело T-267/08, Région Nord-Pas-de-Calais и Communauté d'Agglomération du Douaisis/Комисия	4
2011/C 290/07	Дело C-398/11: Преюдициално запитване, отправено от High Court of Ireland на 27 юли 2011 г. — Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh/Minister for Social and Family Affairs, Attorney General	5
2011/C 290/08	Дело C-399/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Constitucional, Мадрид (Испания) на 28 юли 2011 г. — Наказателно производство срещу Stefano Melloni — друга страна: Прокуратура	5
2011/C 290/09	Дело C-403/11: Иск, предявен на 27 юли 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Испания	6
2011/C 290/10	Дело C-407/11 P: Жалба, подадена на 1 август 2011 г. от Government of Gibraltar срещу Определение на Общия съд (седми състав) от 24 май 2011 г. по дело T-176/09, Government of Gibraltar/Европейска комисия	6
2011/C 290/11	Дело C-410/11: Преюдициално запитване, отправено от Audiencia Provincial de Barcelona (Испания) на 1 август 2011 г. — Pedro Espada Sánchez и др./Iberia Líneas Aéreas de España S.A.	7
Общ съд		
2011/C 290/12	Дело T-370/11: Жалба, подадена на 8 юли 2011 г. — Полша/Комисия	9
2011/C 290/13	Дело T-392/11: Жалба, подадена на 22 юли 2011 г. — Iran Transfo/Съвет	9
2011/C 290/14	Дело T-398/11 P: Жалба, подадена на 25 юли 2011 г. от Yvette Barthel и др. срещу определението, постановено на 10 май 2011 г. от Съда на публичната служба по дело F-59/10, Barthel и др./Съд	10
2011/C 290/15	Дело T-404/11: Жалба, подадена на 25 юли 2011 г. — Turbo Compressor Manufacturer/Съвет	11
2011/C 290/16	Дело T-420/11: Жалба, подадена на 31 юли 2011 г. — Ocean Capital Administration и др./Съвет	12
2011/C 290/17	Дело T-422/11: Жалба, подадена на 5 август 2011 г. — Computer Resources/Служба за публикации	13

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2011/C 290/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 282, 24.9.2011 г.

Предишни публикации

ОВ С 269, 10.9.2011 г.

ОВ С 252, 27.8.2011 г.

ОВ С 238, 13.8.2011 г.

ОВ С 232, 6.8.2011 г.

ОВ С 226, 30.7.2011 г.

ОВ С 219, 23.7.2011 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

**Иск, предявен на 12 юли 2011 г. — Европейска комисия/
Кралство Белгия**

(Дело C-370/11)

(2011/С 290/02)

*Език на производството: френски***Страни***Ищец:* Европейска комисия (представител: W. Mölls)*Ответник:* Кралство Белгия**Искания на ищеца**

Европейската комисия иска Съдът:

— да приеме за установено, че като оставя в сила норми, съгласно които не се облагат печалбите, реализирани при изкупуването на акции на предприятия за колективно инвестиране, които нямат разрешение в съответствие с Директива 85/611/ЕИО ⁽¹⁾, когато тези предприятия са установени в Белгия, но се облагат печалбите, реализирани при изкупуването на акции на установени в Норвегия или Исландия такива предприятия, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по членове 36 и 40 от Споразумението за Европейското икономическо пространство;

— да осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията оспорва разглежданите разпоредби от националното законодателство, тъй като с тях се разубеждават пребиваващите в Белгия лица да инвестират в установените в Норвегия или Исландия предприятия за колективно инвестиране, доколкото печалбите, реализирани при изкупуването на техни акции не се ползват от освобождаването от данъци, приложимо към печалбите, реализирани при изкупуването на акции на установени в Белгия предприятия за колективно инвестиране.

Според Комисията подобна разлика в третирането ограничава гарантираното от член 40 от Споразумението за ЕИО свободно движение на капитали. Също така тя пречатства свободното предоставяне на услуги, което е нарушение на член 36 от Споразумението за ЕИО.

В отговор на направените от белгийските власти възражения Комисията посочва на първо място, че не е предмет на настоящия иск разграничението, което белгийското законодателство прави в рамките на категорията на установените в Европейския съюз предприятия за колективно инвестиране, а именно в зависимост от това дали са получили или не са получили разрешение в съответствие с Директива 85/611/ЕИО. На второ и трето място Комисията се противопоставя на доводите, съгласно които горепосочените мерки са обосновани от съображения, свързани с ефикасността на данъчния контрол или с липсата на механизми за обмен на информация. В този контекст Комисията посочва, че Белгия, Норвегия и Исландия са ратифицирали изработената под егидата на ОИСР и на Съвета на Европа Конвенция за административно сътрудничество по данъчни въпроси, и че сключените между Белгия и съответно Норвегия и Исландия споразумения за избягване на двойното данъчно облагане предвиждат механизми за обмен на информация между тези страни.

⁽¹⁾ Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 375, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 138).

**Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Испания) на 18 юли 2011 г. —
International Bingo Technology, S.A./Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)**

(Дело C-377/11)

(2011/С 290/03)

*Език на производството: испански***Запитваща юрисдикция**

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Страни в главното производство*Жалбоподател:* International Bingo Technology, S.A.*Ответник:* Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

Преюдициални въпроси

1. Обстоятелството, че играчите на бинго заплащат частта от цената на талоните, която съответства на печалбите, предполага ли наличието на действително потребление на стоки или услуги за целите на възникване на данъчното събитие на ДДС?
2. За целите на образуването на знаменателя при изчисляване на процента на подлежащата на приспадане част член 11, част А, параграф 1, буква а) във връзка с член 17, параграф 5 и член 19, параграф 1 от Шеста директива⁽¹⁾ трябва ли да се тълкуват в смисъл, че налагат такава степен на хармонизиране, която не допуска в законодателството или в доктрината на различните държави членки да се приемат различни разрешения по отношение на включването в данъчната основа на ДДС на частта от цената на талоните, която е предназначена за изплащане на печалбите на играчите?
3. За целите на образуване на знаменателя при изчисляване на процента на подлежащата на приспадане част член 11, част А, параграф 1, буква а) във връзка с член 17, параграф 5 и член 19, параграф 1 от Шеста директива трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална съдебна практика, според която в случая на игра на бинго в данъчната основа на ДДС се включват сумите, заплатени от различните играчи посредством закупуване на талони, които суми съответстват на размера на печалбите?

⁽¹⁾ Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado Mercantil de Barcelona (Испания) на 18 юли 2011 г. — Manuel Mesa Bertrán и Cristina Farrán Morenilla/Novacaixagalicia

(Дело C-381/11)

(2011/C 290/04)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Mercantil de Barcelona

Страни в главното производство

Инци: Manuel Mesa Bertrán и Cristina Farrán Morenilla

Ответник: Novacaixagalicia

Преюдициални въпроси

1. Ако кредитна институция предлага на клиент, с когото преди това е сключила договор за ипотечен кредит, лихвен суап за покритие на риска от промени на лихвените проценти по предходната сделка, следва ли това да се счита за услуга по предоставяне на инвестиционна консултация в съответствие с дефиницията по член 4, параграф 1, точка 1 от Директивата MiFID⁽¹⁾?

2. Трябва ли пропускането на предвидения в член 19, параграф 4 от посочената директива тест за годност за непрофесионален инвеститор да обуслови пълната нищожност на договора за лихвен суап, сключен между инвеститора и консултиращата кредитна институция?
3. В случай че предоставената при описаните условия услуга не се счита за инвестиционна консултация, сам по себе си фактът по закупуване на сложен финансов инструмент като лихвен суап без да се направи тестът за подходяща услуга, предвиден в член 19, параграф 5 от Директивата MiFID, поради причина, за която отговаря инвестиционната институция, обуславя ли пълната нищожност на договора за покупка, сключен със същата кредитна институция?
4. Съгласно член 19, параграф 9 от Директивата MiFID сам по себе си фактът, че кредитна институция предлага сложен финансов инструмент, свързан с ипотечен кредит, представлява ли достатъчна причина, за да се изключи прилагането на задълженията да се направят предвидените от посочения член 19 тест за годност и тест за подходяща услуга, които инвестиционната институция трябва да извърши по отношение на непрофесионален инвеститор?
5. За да може да се изключи прилагането на предвидените в член 19 от Директивата MiFID задължения, необходимо ли е финансовият продукт, с който е свързан предлаганият финансов инструмент, да бъде подчинен на правни стандарти за защита на инвеститора, сходни с изискваните в посочената директива?

⁽¹⁾ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 247).

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Social de Barcelona (Испания) на 19 юли 2011 г. — Isabel Elbal Moreno/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) и Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Дело C-385/11)

(2011/C 290/05)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподател: Isabel Elbal Moreno

Ответници: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) и Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Преюдициални въпроси

1. Следва ли да се приеме, че в понятието „условие за наемане на работа“, за което се отнася забраната на дискриминация, предвидена в клауза 4 от Директива 97/81 ⁽¹⁾, се включва пенсия за осигурителен стаж и възраст като уредената в испанската система за социално осигуряване, която се определя от направените осигурителни вноски от и в полза на работника през целия му трудов живот?
2. В случай че на първия въпрос се даде утвърдителен отговор и се приеме, че пенсия за осигурителен стаж и възраст като уредената в испанската система за социално осигуряване се включва в понятието „условие за наемане на работа“ съгласно клауза 4 от Директива 97/81, следва ли забраната за дискриминация, предвидена в тази клауза, да се тълкува в смисъл, че би препятствала или противоречала на национална правна норма, която вследствие от двойното прилагане на „принципа *pro rata temporis*“ изисква от работниците на непълно работно време, в сравнение с работниците на пълно работно време, пропорционално по-дълъг осигурителен период за евентуално придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер, който е пропорционално намален съобразно съкратеното работно време?
3. Като допълнителен въпрос към посочените по-горе, може ли уредба като испанската (съдържаща се в седма допълнителна разпоредба от LGSS) относно системата за социално осигуряване, достъп и изчисляване на пенсията за осигурителен стаж и възраст на работниците на непълно работно време да се счита за един от „аспектите и условията на възнаграждението“, за които се отнася забраната на дискриминация в член 4 от Директива 2006/54 ⁽²⁾ и самият член 157 от консолидирания текст на Договора за Европейския съюз (предишен член 141 ДЕО)?
4. Като алтернативен въпрос спрямо предходните въпроси, в случай че испанската пенсия за осигурителен стаж и възраст не се счеете нито като „условие за наемане на работа“, нито като „заплащане“, следва ли съдържащата се в член 4 от Директива 79/7 ⁽³⁾ забрана на всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пола, да се тълкува в смисъл, че би препятствала или не би допускала национална правна уредба, която вследствие от двойното прилагане на „принципа *pro rata temporis*“ изисква от работниците на непълно работно време (в преобладаващата си част жени), в сравнение с работниците на пълно работно време, пропорционално по-дълъг осигурителен период за евентуално придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст с размер, който е пропорционално намален съобразно съкратеното работно време?

⁽¹⁾ Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 14, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 35).

⁽²⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

⁽³⁾ Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192).

Жалба, подадена на 22 юли 2011 г. от Région Nord-Pas-de-Calais срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 12 май 2011 г. по дело T-267/08, Région Nord-Pas-de-Calais и Communauté d'Agglomération du Douaisis/Комисия

(Дело C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Région Nord-Pas-de-Calais (представители: M. Cliquennois и F. Cavedon)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 май 2011 г. по съединени дела T-267/08 и T-279/08,
- да се уважат исканията, направени от Région Nord-Pas-de-Calais в първоинстанционното производство;
- Европейската комисия да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва две правни основания в подкрепа на жалбата си.

С първото правно основание Région Nord-Pas-de-Calais твърди, че Общият съд не е разгледал оплакванията му по отношение на Решение C(2008) 1089 окончателен на Комисията от 2 април 2008 г., оттеглено и заменено с Решение C(2010) 4112 окончателен на Комисията от 23 юни 2010 г. — две решения относно една и съща държавна помощ, C 38/2007 (ex NN 45/2007). Всъщност според жалбоподателя с новото решение се дава отговор на писмените му изявления в съдебното производство пред Общия съд, но без да е имал възможност преди това да бъде изслушан в ново административно производство.

С второто правно основание жалбоподателят твърди, че е допуснато нарушение на правото му на защита и на състезателното начало в административното производство, доколкото при приемането на новото решение Комисията не спазила съществените процесуални правила за издаването му. Всъщност Комисията внесла промени в анализа на вида на разглежданата държавна мярка и изменила метода за определяне на приложимите референтни лихвени проценти към момента на отпускането на държавната помощ в полза на Arbel Fauvet Rail SA.

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Ireland на 27 юли 2011 г. — Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh/Minister for Social and Family Affairs, Attorney General

(Дело C-398/11)

(2011/C 290/07)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Ireland

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh

Ответници: Minister for Social and Family Affairs и Attorney General

Преюдициални въпроси

1. Прилага ли се Директива 2008/94/ЕО ⁽¹⁾ по отношение на положението на жалбоподателите, като се вземе предвид член 1, параграф 1 от Директивата и обстоятелството, че по ирландското право твърдяната от жалбоподателите загуба на плащания за пенсия не поражда задължение за техния работодател, което да бъде признато в производството за принудително изпълнение или при каквато и да е ликвидация на работодателя на жалбоподателите и която освен това не е правно основание за иск срещу техния работодател при обстоятелствата по настоящото дело?
 2. Има ли право националният съд, когато преценява дали държавата е изпълнила задълженията си по член 8, да вземе предвид държавната пенсия въз основа на плащани вноски, която жалбоподателите ще получат (получаването на тази пенсия не зависи от връзка със схема за допълнително пенсионно осигуряване) и да сравни а) общата сума на държавната пенсия и стойността на пенсията, която жалбоподателите *реално* ще получат или е вероятно да получат от съответната допълнителна пенсионна схема с б) общия размер на държавната пенсия въз основа на плащани вноски и стойността на придобитите права на пенсия на всеки от жалбоподателите към датата на ликвидацията на схемата, в който държавната пенсия е взета предвид при определяне на размера на правото на пенсия, която претендират жалбоподателите?
 3. Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен, достатъчна ли е някоя от сумите, които е вероятно да бъдат реално получени от жалбоподателите, за да се приеме, че държавата е изпълнила задълженията си по член 8?
 4. Необходимо ли е за прилагането на член 8 от Директивата да се установи някаква причинно следствена връзка между загубите на плащания за пенсия на жалбоподателите и неплатежеспособността на техния работодател, освен факта, че i) пенсионната схема не разполага с достатъчно средства към датата на несъстоятелността на работодателя и ii) неплатежеспособността на работодателя означава, че той не разполага със средства, за да внесе достатъчно пари в пенсионната схема, за да бъде възможно пенсиите на членовете да бъдат изцяло изплатени (като се вземе предвид, че работодателят не е задължен да постъпи по този начин след като схемата е ликвидирана).
5. Изпълнила ли е Ирландия с приетите от нея мерки, така както са описани по-долу, наложените с Директивата задължения, като се вземат предвид социалните, търговски и икономически фактори, отчетени от Ирландия при изменение на пенсионната защита след постановяване на Решение по дело Robins (както се установява от свидетелските показания на Orlaigh Quinn) по-конкретно, като се вземе предвид „необходимостта от балансирано икономическо и социално развитие в Общността“, посочена в съображение 3 от Директивата?
 6. Представява ли икономическото положение (както е описано в свидетелските показания на Colm McCarthy, Phillip Lane и Kevin Cardiff) достатъчно изключително положение, което да може да оправдае по-ниско ниво на защита на интересите на жалбоподателите от това, което при други обстоятелства би могло да се претендира, и ако това е така, кое е това по-ниско ниво на защита?
 7. Ако отговорът на втория въпрос е не, представлява ли сам по себе си фактът, че приетите от държавата след постановяване на Решение по дело Robins мерки не са довели до резултат, при който жалбоподателите да получат повече от 49 % от стойността на пенсията, на която имат право въз основа на тяхната допълнителна схема за пенсионно осигуряване, такова сериозно нарушение на задължението на държавата, което да бъде основание за жалбоподателите да претендират вреди (т.е. без да докажат отделно, че действията на държавата след постановяване на Решение по дело Robins представляват сериозно и явно несъобразяване на държавата със задълженията по член 8 от Директивата)?

⁽¹⁾ Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежеспособност на техния работодател ОВ L 283, стр. 36

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Constitucional, Мадрид (Испания) на 28 юли 2011 г. — Наказателно производство срещу Stefano Melloni — друга страна: Прокуратура

(Дело C-399/11)

(2011/C 290/08)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Constitucional

Страни в главното производство

Наказателно производство срещу: Stefano Melloni

Друга страна: Прокуратура

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 4а, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР ⁽¹⁾, в намиращата се в сила негова редакция, въведена с Рамково решение 2009/299/ПВР ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че възпрепятства националните съдебни органи, в посочените в същата разпоредба случаи, да обвързват изпълнението на европейска заповед за арест с условието въпросната присъда да може да бъде преразгледана с цел гарантиране на правата на защита на лицето, чието предаване се иска?
2. В случай че на първия въпрос бъде даден утвърдителен отговор, съвместим ли е член 4а, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР с изискванията, произтичащи от правото на ефективна съдебна защита и на справедлив процес, предвидено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и от правата на защита, гарантирани в член 48, параграф 2 от посочената харта?
3. В случай че на втория въпрос бъде даден утвърдителен отговор, дали член 53, тълкуван систематично във връзка с признатите в членове 47 и 48 от Хартата права, позволява на държава членка да обвърже предаването на задочно осъдено лице с условието присъдата да може да бъде подложена на преразглеждане в искащата държава, като по този начин предостави на тези права по-високо равнище на защита от това, което произтича от правото на Европейския съюз, с цел да се избегне ограничаващо или накърняващо тълкуване на основно право, признато от конституцията на тази държава членка?

⁽¹⁾ Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

⁽²⁾ Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 година за изменение на Рамкови решения 2002/584/ПВР, 2005/214/ПВР, 2006/783/ПВР, 2008/909/ПВР и 2008/947/ПВР, с което се укрепват процесуалните права на лицата и се насърчава прилагането на принципа за взаимно признаване на решения, постановени в отсъствието на заинтересованото лице по време на съдебния процес (ОВ L 81, стр. 24).

Иск, предявен на 27 юли 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело С-403/11)

(2011/С 290/09)

*Език на производството: испански***Страни**

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Valero Jordana и I. Hadjiyiannis)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— да се постанови, че Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 13, параграфи 1, 2, 3 и 6 (освен в района на речния басейн на Cataluña), по член 14, параграф 1, буква в) (освен плановете за управление на

речни басейни в Cataluña, Islas Baleares, Tenerife, Guadiana, Guadalquivir, Cuenca Mediterránea Andaluza, Tinto-Odiel-Piedras, Guadalete-Barbate, Galicia-Costa, Miño-Sil, Duero, Cantábrico Occidental и Cantábrico Oriental) и по член 15, параграф 1 (освен в района на речния басейн на Cataluña) от Директива 2000/60/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите;

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Нарушение на членове 13 и 15 от директивата:

Испания не е приела, нито е публикувала плановете за управление на речните басейни в националните райони (с изключение на плана за управление на района „Речен басейн на Cataluña“), а Комисията не е получила копие на нито един от тези плановете до предвидената в директивата дата 22 март 2010 г., както и до настоящия момент. Вследствие на това Комисията счита, че Испания не е изпълнила задълженията си по член 15, параграф 1 от директивата (с изключение на плана за управление на района „Речен басейн на Cataluña“).

Нарушение на член 14 от директивата:

Относно член 14, параграф 1, буква в) от рамковата директива във връзка с член 13, параграф 6 от нея Комисията приема, че процесът на информиране и консултиране с обществеността относно проектите на плановете за управление на речните басейни е завършен що се отнася до район „Речен басейн на Cataluña“, чийто план вече е приет, и е започнат в други дванадесет райони на речни басейни: Islas Baleares, Tenerife, Guadiana, Guadalquivir, Cuenca Mediterránea Andaluza, Tinto-Odiel-Piedras, Guadalete-Barbate, Galicia-Costa, Miño-Sil, Duero, Cantábrico Occidental и Cantábrico Oriental.

Комисията прави извода, че с изключение на посочените тринадесет райони на речни басейни, Испания не е изпълнила задълженията си по член 14, параграф 1, буква в) от директивата.

⁽¹⁾ ОВ L 327, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193.

Жалба, подадена на 1 август 2011 г. от Government of Gibraltar срещу Определение на Общия съд (седми състав) от 24 май 2011 г. по дело T-176/09, Government of Gibraltar/Европейска комисия

(Дело С-407/11 Р)

(2011/С 290/10)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Government of Gibraltar (представители: D. Vaughan QC, M. Llamas, Barrister)

Други страни в производството: Европейска комисия, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Кралство Испания

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени определението на Общия съд от 24 май 2011 г. по дело T-176/09;
- Да обяви за допустима жалбата на Government по дело T-176/09;
- Да върне делото на Общия съд за произнасяне по основателността на подадената от Government жалба;
- При условията на евентуалност спрямо горните две искания, да върне делото на Общия съд като му разпорежи да разгледа останалите въпроси, свързани с допустимостта, паралелно с преценката на делото по същество;
- да осъди Комисията и Испания да заплатят направените от Government разноски пред Съда и в производството пред Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва постановеното от Общия съд решение по следните съображения:

1. Общият съд е нарушил правото на Европейския съюз като е приложил или не е приложил правилно правната уредба относно частичната отмяна и възможността за отделяне в дадения случай, тъй като настоящото дело съответства на поправка на регистриране на дадена територия, а не на действителна частична отмяна или отделяне; ясно е, че някои части от територията ES6120032 са посочени неправилно или явно са основани на невярна и подвеждаща информация, предоставена от Испания. Зоната, обхваната от ES6120032, би трябвало да бъде коригирана посредством подходяща и пропорционална отмяна;
2. Общият съд е нарушил правото на Европейския съюз като е приел, че частичната отмяна на Решение 2009/95 ⁽¹⁾, поискана от Government, (1) би задължила Общият съд да определи отново географските граници на ES6120032 и така да промени изцяло тази територия и (2) при това положение би се стигнало до промяна по същество на Решение 2009/95 и така явно няма да може да се извърши отделяне от останалата част на Решение 2009/95;
3. Общият съд е нарушил правото на Европейския съюз като е приел, че няма доказателства, че новото определяне на граници на ES6120032, както е поискано от Government, ще изпълни критериите, определени в приложение III към Директивата за местообитанията за да може тази територия да бъде квалифицирана като територия от значение за Общността, когато съществуват множество правни и фактически елементи, доказващи, че тя може да бъде квалифицирана като такава територия и че никоя от страните никога не е твърдяла обратното; поради това, достигайки до такъв извод, Общият съд е изопачил дока-

зателствата и/или е извършил неправилна правна преценка на фактите и е извел погрешни правни изводи от тях и/или е допуснал явна грешка в преценката на фактите, като освен това е приложил неправилен правен критерий и предвид обстоятелствата на конкретния случай е приел неподходящи процедури;

4. Освен това или при условията на евентуалност Общият съд е допуснал процесуално нарушение, което е засегнало интересите на Government, като е нарушил правото на защита, тъй като не е дал на Government възможността да изрази становището си по представените от другите страни в производството документи и не му е изпратил един документ, представен от Кралство Испания, който е от значение по въпроса, на който Общият съд основал своето определение и тъй като предвид обстоятелствата на конкретния случай е приел неподходящи процедури;
5. По-нататък или при условията на евентуалност Общият е допуснал процесуално нарушение, което е засегнало интересите на Government, като не е мотивирал своето твърдение, че няма доказателства, че новото определяне на граници на ES6120032, както е поискано от Government, ще изпълни критериите, определени в приложение III към Директивата за местообитанията за да може тази територия да бъде квалифицирана като територия от значение за Общността и/или като не е взел предвид или е отхвърлил доказателствата за обратното.

⁽¹⁾ Решение на Комисията № 2009/95/ЕО от 12 декември 2008 година за приемане съгласно Директива 92/43/ЕО на Съвета на втори актуализиран списък на териториите от значение за Общността в Средиземноморския биогеографски регион (нотифицирано под номер C(2008) 8049) (ОВ L 43, 2009 г., стр. 393)

Преюдициално запитване, отправено от Audiencia Provincial de Barcelona (Испания) на 1 август 2011 г. — Pedro Espada Sánchez и др./Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Дело C-410/11)

(2011/C 290/11)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pedro Espada Sánchez и др.

Отговорник: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли лимитът от 1 000 специални права на тираж на пътник, установен в член 22, параграф 2 от Конвенцията от Монреал за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз, за отговорността на превозвача в случай на унищожаване, загуба или повреда на багажа, да се тълкува във връзка с член 3, параграф 3 от тази конвенция като максимален лимит за всеки един от пътниците когато няколко пътника заедно регистрират общ багаж, независимо от това, че броят на регистрираните единици багаж е по-малък от броя на действително пътуващите лица?
2. Или напротив, посоченият в тази разпоредба лимит на обезщетението трябва да се тълкува в смисъл, че за всяка единица регистриран багаж може да съществува един пътник, оправомощен да изисква поправяне на вредите и вследствие на това, че се прилага максималният лимит, определен само за един пътник, макар и да е доказано, че отклоненият багаж, защитен с един-единствен етикет, принадлежи на повече от един пътници?

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 8 юли 2011 г. — Полша/Комисия

(Дело T-370/11)

(2011/C 290/12)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: M. Szpunar, Podsekretarz Stanu, Podsekretarz Stanu)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (нотифицирано под номер C(2011) 2772) (ОВ L 130, стр. 1);
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Република Полша излага следните правни основания:

1. Първо правно основание:

- нарушение на член 194, параграф 2, втора алинея ДФЕС, във връзка с член 192, параграф 2, буква в) ДФЕС, тъй като не се вземат предвид особеностите в отделните държави членки по отношение на горивата и защото продуктите показатели се изчисляват, като се използват референтните стойности на КПД за природния газ и това гориво се взема за референтно гориво.

2. Второ правно основание:

- нарушение на принципа на равно третиране, както и на член 191, параграфи 2 и 3 ДФЕС, тъй като при изготвянето на оспорваното решение не се вземат предвид разликите в положението в отделните региони на Европейския съюз.

3. Трето правно основание:

- нарушение на член 5, параграф 4 ДЕС (принцип на пропорционалността), защото продуктите показатели в оспорваното решение се определят въз основа на много по-рестриктивни критерии, отколкото е необходимо за постигането на целите на Директива 2003/87/ЕО.

4. Четвърто правно основание:

- нарушение на член 10а, във връзка с член 1 от Директива 2003/87/ЕО и липса на компетентност на Европейската комисия да приеме оспорваната мярка.

Жалба, подадена на 22 юли 2011 г. — Iran Transfo/Съвет

(Дело T-392/11)

(2011/C 290/13)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Iran Transfo (Техеран, Иран) (представител: K. Kleinschmidt, Rechtsanwalt)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение 2011/299/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран, доколкото този нормативен акт засяга жалбоподателя,
- да предприеме процесуално-организационни действия съгласно член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, като задължи ответника да представи всички документи, свързани с обжалваното решение, доколкото се отнасят до жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че са нарушени основните права, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Нарушени са правата на жалбоподателя, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Член 16 от Хартата гарантира свободата на стопанска инициатива в Европейския съюз, а член 17 гарантира правото на ползване, и по-конкретно, на разпореждане със законно придобитото имущество в Европейския съюз. Членове 20 и 21 от Хартата гарантират на жалбоподателя равно третиране и недопускане на дискриминация.

С обжалваното решение се изключва възможността жалбоподателят да участва в търговския оборот в Европейския съюз. Така се създава опасност за икономическото оцеляване на жалбоподателя. Жалбоподателят зависи от доставки от икономическата територия на Европейския съюз.

Не е налице обществен интерес да се ограничат свободата на жалбоподателя на стопанска инициатива, правото му на собственост, правото му на равно третиране и правото му на недопускане на дискриминация. В частност липсват доказателства, които оправдават в достатъчна степен решението на ответника и свързаното с него накръняване на основните права на жалбоподателя. Жалбоподателят по-конкретно не участва в дейности, свързани с разпространението на ядрена енергия и/или в разработването на системи за доставяне на ядрено оръжие.

2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че е допусната явна грешка в преценката на фактите, въз основа на които е прието решението.

Допусната е явна грешка в преценката на фактите, въз основа на които е прието решението. Жалбоподателят не участва в дейности, свързани с разпространението на ядрена енергия и/или разработването на системи за доставяне на ядрено оръжие.

3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че е нарушен принципът на пропорционалност.

В решението си ответникът не е спазил принципа на пропорционалност. Жалбоподателят обаче не изключва възможността някой от доставчиците на енергия, които той снабдява, да е продал трансформатори на Иранската агенция за атомна енергия, в нарушение на договора и без знанието на жалбоподателя. Иранската агенция за атомна енергия обаче също може лесно да се е сдобила със съответните трансформатори на световния пазар или на пазара в Европейския съюз. Всички големи производители произвеждат спорните трансформатори на средно напрежение и търгуват с тях по целия свят, включително в Иран. В допълнение, по целия свят се търгува широко с употребявани трансформатори, чиито характеристики съпадат с тези на трансформаторите, произведени от жалбоподателя.

4. Четвъртото правно основание е изведено от твърдението, че е нарушено правото на изслушване.

Извършено е нарушение на правото на изслушване. Изложените в точка 16 от приложение 1 Б към обжалваното решение мотиви са неразбираеми за жалбоподателя и ответникът не му е представил разбираеми мотиви, поради което са нарушени правото на жалбоподателя на защита и правото му на ефективна съдебна защита.

Жалба, подадена на 25 юли 2011 г. от Yvette Barthel и др. срещу определението, постановено на 10 май 2011 г. от Съда на публичната служба по дело F-59/10, Barthel и др./Съд

(Дело T-398/11 P)

(2011/C 290/14)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Yvette Barthel (Arlon, Белгия), Marianne Reiffers (Olm, Люксембург), Lieven Massez (Люксембург, Люксембург) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J-N. Louis, É. Marchal, D. Abreu Caldas, avocats)

Друга страна в производството: Съд на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- Да отмени определението на Съда на публичната служба от 10 май 2011 г. (дело F-59/10), Barthel и др./Съд, с което е отхвърля като недопустима жалбата на жалбоподателите;
- да обяви жалбата за допустима;
- да върне делото на Съда на публичната служба за произнасяне по същество;
- да не се произнася по съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите излага две правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, доколкото отхвърляйки жалбата им като недопустима Съдът на публичната служба нарушил член 296 ДФЕС, член 36, първо изречение от Статута на Съда на Европейския съюз, както и член 7, параграф 1 от приложение 1 към този статут, тъй като не разгледал всички изтъкнати пред него нарушения на правото и не позволил на жалбоподателите да се запознаят с мотивите за отхвърляне на правните основания, изведени от незаконосъобразно тълкуване а contrario на член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз във връзка с член 91 от същия правилник и с правото да обжалват пред Съда всяко решение, което нарушава техните интереси, в тримесечен срок от датата, на която последното им е съобщено, в съответствие с второто тире на тази разпоредба. Тъй като не е разгледал всички изтъкнати правни основания и доводи, Съдът на публичната служба следователно е нарушил задължението си да мотивира своето определение.
2. Второто правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, тъй като Съдът на публичната служба е приел, че решението от 26 октомври 2009 г. за отхвърляне на искането на жалбоподателите е само потвърдително решение по отношение на липсата на отговор, равнозначна на мълчалив отказ, докато закъснението на отговора е обосновано от изчакването на вътрешно становище, поискано от една от службите на Съда, за да му даде възможност да провери дали жалбоподателите отговарят на условията за получаване на обезщетение за работното време на смени в съответствие с член 56 а) от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 25 юли 2011 г. — Turbo Compressor Manufacturer/Съвет

(Дело T-404/11)

(2011/С 290/15)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Turbo Compressor Manufacturer (Техеран, Иран) (представител: K. Kleinschmidt, Rechtsanwalt)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение 2011/299/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран, доколкото този нормативен акт засяга жалбоподателя,
- да предприеме процесуално-организационни действия съгласно член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, като задължи ответника да представи всички документи, свързани с обжалваното решение, доколкото се отнасят до жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че са нарушени основните права, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Нарушени са правата на жалбоподателя, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Член 16 от Хартата гарантира свободата на стопанска инициатива в Европейския съюз, а член 17 гарантира правото на ползване, и по-конкретно, на разпореждане със законно придобитото имущество в Европейския съюз. Членове 20 и 21 от Хартата гарантират на жалбоподателя равно третиране и недопускане на дискриминация.

С обжалваното решение се изключва възможността жалбоподателят да участва в търговския оборот в Европейския съюз. Така се създава опасност за икономическото оцеляване на жалбоподателя. Жалбоподателят зависи от доставки от икономическата територия на Европейския съюз.

Не е налице обществен интерес да се ограничат свободата на жалбоподателя на стопанска инициатива, правото му на собственост, правото му на равно третиране и правото му

на недопускане на дискриминация. В частност липсват доказателства, които оправдават в достатъчна степен решението на ответника и свързаното с него накарняване на основните права на жалбоподателя. Жалбоподателят по-конкретно не участва в дейности, свързани с разпространението на ядрена енергия и/или в разработването на системи за доставяне на ядрено оръжие.

На следващо място, допуснато е недоразумение. Дружеството, посочено в обжалваното решение под наименованието „SATAK“, не съвпада с жалбоподателя. То е дружество — трето лице, което е независимо от жалбоподателя. Жалбоподателят може да си обясни факта, че в обжалваното решение е включен в списъка от приложение II към Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран единствено с това, че е налице обръкване с друго дружество, което контролира дружество „SATAK“ или дружество със сходна фирма.

2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че е допусната явна грешка в преценката на фактите, въз основа на които е прието решението.

Допусната е явна грешка в преценката на фактите, въз основа на които е прието решението. Жалбоподателят не участва в дейности, свързани с разпространението на ядрена енергия, търговията и/или разработването на системи за доставяне на ядрено или друго оръжие.

3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че е нарушен принципът на пропорционалност.

В решението си ответникът не е спазил принципа на пропорционалност. След направените търсения в Интернет на ключови думи „SATAK“ и „ядрена програма на Иран“ жалбоподателят може само да предполага, че посочената в точка 31 от приложение I Б към Решение 2011/299/ОВППС доставка включва 6 съветски крилати ракети тип „круз“ (KH-55(SM)), за които се твърди, че Иран е придобил от Украйна през 2001 или 2002 г.

Жалбоподателят нито има търговски отношения с украинското държавно предприятие „UkrSpetzExport“, нито внася съветски крилати ракети тип „круз“ (KH-55(SM)) или други оръжия, или системи за доставка на оръжие.

Жалбоподателят не е дружеството, посочено в приложение I Б, точка 31 към обжалваното решение под наименованието „SATAK“.

4. Четвъртото правно основание е изведено от твърдението, че е нарушено правото на изслушване.

Извършено е нарушение на правото на изслушване. Изложените в точка 31 от приложение I Б към обжалваното решение мотиви са неразбираеми за жалбоподателя и ответникът не му е представил разбираеми мотиви, поради което са нарушени правото на жалбоподателя на защита и правото му на ефективна съдебна защита.

Жалба, подадена на 31 юли 2011 г. — Ocean Capital Administration и др./Съвет

(Дело T-420/11)

(2011/С 290/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ocean Capital Administration GmbH (Хамбург, Германия), First Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), First Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия), Second Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Second Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия), Third Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Third Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия), Fourth Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия), Fifth Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия), Sixth Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия), Seventh Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия), Eighth Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия), Ninth Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия), Tenth Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия), Eleventh Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия), Twelfth Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург, Германия), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Хамбург, Германия), Kerman Shipping Co. Ltd (Ла Валета, Република Малта), Woking Shipping Investments Ltd (Ла Валета, Република Малта), Shere Shipping Co. Ltd (Ла Валета, Република Малта), Tongham Shipping Co. Ltd (Ла Валета, Република Малта), Uppercourt Shipping Co. Ltd (Ла Валета, Република Малта), Vobster Shipping Co. Ltd (Ла Валета, Република Малта), Lancelin Shipping Co. Ltd (Лимасол, Република Кипър) (представители: F. Randolph, Barrister, M. Lester, Barrister и M. Taher, Solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

- да се отменят Регламент за изпълнение (ЕС) № 503/2011 на Съвета от 23 май 2011 г. ⁽¹⁾ и Решение 2011/299/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 г. ⁽²⁾, доколкото съдържащите се в тях мерки засягат жалбоподателите,
- да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че ответникът е допуснал явна грешка в преценката, когато

приема, че жалбоподателите отговарят на условията за включване в списъка, тъй като:

- единствената причина за решението на ответника да включи жалбоподателите в списъка са твърдения, че те са „притежавани“ или „контролирани“ от Islamic Republic of Iran Shipping Lines (наричано по-нататък „IRISL“) или че са „дъщерно дружество“ или „холдинг“ на IRISL, и

- ответникът не е проверил обстоятелствата във връзка с всеки жалбоподател за всеки отделен случай (или ако е извършил проверка, е допуснал грешка), когато преценява дали за жалбоподателите съществува вероятност да бъдат подтикнати да избегнат действието на взетите срещу IRISL ограничителни мерки поради влиянието, което се твърди, че IRISL има върху всеки от жалбоподателите.

2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че спорните мерки нарушават правото на жалбоподателите на справедлив процес и на ефективна съдебна защита, тъй като:

- мерките не предвиждат процедура, по която жалбоподателите да бъдат уведомени за доказателствата, стоящи в основата на взетото решение за замразяване на техните активи, или която дава възможност на жалбоподателите да вземат нащлежно отношение във връзка с доказателствата,

- изложените съображения в спорните мерки са общи и необосновани, и

- ответникът не е предоставил достатъчна информация, за да могат жалбоподателите действително да изразят своето становище.

3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че ответникът не е изложил достатъчно съображения за прилагането на спорните мерки и спрямо жалбоподателите, в нарушение на задължението му да излага ясно действителните и конкретните съображения, обосноваващи решението му.

4. Четвъртото правно основание е изведено от твърдението, че спорните мерки необосновано и несъразмерно ограничават правото на жалбоподателите на собственост и на свободна стопанска инициатива, тъй като:

- замразяването на активите има съществено и дълготрайно отражение върху основните им права,

- включването на жалбоподателите в списъка няма логическа връзка с целта на спорните мерки, а именно, да не се допусне да бъде избегнато действието на ограничителните мерки, и

- ответникът не е доказал нито че замразяването на всички активи е най-необременителното средство за постигането на подобна цел, нито че много тежката вреда, понесена от жалбоподателите, е обоснована и съразмерна.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 503/2011 на Съвета от 23 май 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 136, стр. 26).

⁽²⁾ Решение 2011/299/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 136, стр. 65).

Жалба, подадена на 5 август 2011 г. — Computer Resources/Служба за публикации

(Дело T-422/11)

(2011/С 290/17)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Computer Resources International (Dommeldange, Люксембург) (представител: S. Pappas, адвокат)

Ответник: Служба за публикации на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение на Службата за публикации на Европейския съюз от 22 юли 2011 г. за отхвърляне на оферти, подадени от жалбоподателя в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка № АО 10340 „Компютърни услуги — софтуерно разработване, поддръжка, консултиране и съдействие за различни видове компютърни приложения“ (ОВ 2011/С 66-106099), и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три правни основания в подкрепа на своята жалба.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението за неспазване от страна на ответника на основно изискване за форма, доколкото обжалваното решение не съдържа никакви доводи относно конкретните основания, които възлагащият орган е взел предвид, за да реши, че подадената от жалбоподателя оферта е необичайно ниска.
2. Второто правно основание е изведено от твърдението за нарушение от страна на ответника на определената в член 139 от Регламент № 2342/2002 на Комисията (ЕО, Евратом) ⁽¹⁾ приложима процедура.
3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че ответникът не е приложил правилно процедурата, издал е своето решение без надлежно правно основание или поне е допуснал грешка в своите разсъждения, доколкото не е разбрал предоставените от жалбоподателя разяснения и ги е оставил без отговор.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3).

Жалба, подадена на 2 август 2011 г. — Makhlouf/Съвет

(Дело T-432/11)

(2011/С 290/18)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Rami Makhlouf (Дамаск, Сирия) (представител: E. Ruchat, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да приеме, че искането на жалбоподателя е допустимо и основателно,

— да отмени Решение 2011/273/ОВППС на Съвета от 9 май 2011 година, както и последващите актове за изпълнение на това решение, с които жалбоподателят е оставен в списъка на лицата, по отношение на които се прилагат ограничителните мерки, както и Регламент (ЕО) № 442/2011 на Съвета от 9 май 2011 година и последващите актове за изпълнението му, в частта, в която се отнасят до жалбоподателя,

— да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушаване на правото на защита и на правото на ефективни правни средства за защита, предвидено в членове 6 и 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (по-нататък наричана „ЕКПЧ“), както и в членове 41 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второто правно основание е изведено от нарушаване на задължението за мотивиране, тъй като жалбоподателят упреква Съвета за това, че с изложените от него мотиви не е изпълнил задължението на институциите на Европейския съюз, предвидено в член 6 от ЕКПЧ, член 296 от ДФЕС, както и в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
3. Третото правно основание е изведено от факта, че оспорваните мерки ограничават необосновано и непропорционално основните права на жалбоподателя и особено правото му на собственост, предвидено в член 1 от първия допълнителен протокол към ЕКПЧ и член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз, правото на зачитане на честта и репутацията му, предвидено в членове 8 и 10 от ЕКПЧ и на последно място нарушават принципа на презумпцията за невиновност, предвиден в член 6 от ЕКПЧ и член 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 2 август 2011 г. — Makhlouf/Съвет

(Дело Т-433/11)

(2011/С 290/19)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* Ehab Makhlouf (Дамаск, Сирия) (представители: E. Ruchat, avocat)*Отговорник:* Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме, че искането на жалбоподателя е допустимо и основателно,
- да отмени Решение 2011/273/ОВППС на Съвета от 9 май 2011 година, както и последващите актове за изпълнение на това решение (по-конкретно Решение 2011/302/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година, в което се предвижда жалбоподателят отново да бъде включен в списъка на лицата, по отношение на които се прилагат предвидените в Решение 2011/273/ОВППС ограничителни мерки), както и Регламент (ЕС) № 442/2011 на Съвета от 9 май 2011 година и последващите актове за изпълнението му (а именно Регламент за изпълнение (ЕС) № 504/2011 на Съвета от 23 май 2011 година, заедно с поправката към него) в частта, в която се отнасят до жалбоподателя,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушаване на правото на защита и на правото на ефективни правни средства за защита, предвидено в членове 6 и 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (по-нататък наричана „ЕКПЧ“), както и в членове 41 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второто правно основание е изведено от нарушаване на задължението за мотивиране, тъй като жалбоподателят упреква Съвета за това, че с изложените от него мотиви не е изпълнил задължението на институциите на Европейския съюз, предвидено в член 6 от ЕКПЧ, член 296 от ДФЕС, както и в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
3. Третото правно основание е изведено от факта, че оспорваните мерки ограничават необосновано и непропорционално основните права на жалбоподателя и особено правото му на собственост, предвидено в член 1 от първия допълнителен протокол към ЕКПЧ и член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз, правото на зачитане на честта и репутацията му, предвидено в членове 8 и 10 от ЕКПЧ, свободата му на стопанска инициатива и на

извършване на търговска дейност, предвидена в членове 15 и 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз, и на последно място, нарушават принципа на презумпцията за невинност, предвиден в член 6 от ЕКПЧ и член 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 3 август 2011 г. — Afriqiyah Airways/Съвет

(Дело Т-436/11)

(2011/С 290/20)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* Afriqiyah Airways (Триполи, Либия) (представител: B. Sarfati, avocat)*Отговорник:* Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени Решение за изпълнение 2011/300/ОВППС на Съвета от 23 май 2011 година за изпълнение на Решение 2011/137/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на положението в Либия (ОВ L 136, 24 май 2011 г., стр. 85), заедно с приложение II към посоченото Решение,
- да осъди Съвета да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага пет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на процедурата по приемане на акта. Жалбоподателят сочи, че не е налице редовна процедура за приемане на обжалваното решение, предвидена в член 8, параграф 2 от Решение 2011/137/ОВППС на Съвета от 28 февруари 2011 г. относно ограничителни мерки с оглед на положението в Либия (ОВ L 58, стр. 53) и че са нарушени разпоредбите на член 296, втора алинея, ДФЕС.
2. Второто правно основание е изведено от непълнота на мотивите към решението. Жалбоподателят упреква Съвета, че изложил бланкетни мотиви, които не позволявали нито на адресата на решението да разбере съображенията за приемането му, нито на Общия съд — да упражни съдебен контрол върху законосъобразността на акта. Мотивите, че жалбоподателят бил дъщерно дружество на собственика на Libyan African Investment Portfolio — субект, който е засегнат от ограничителни мерки — не били достатъчни.
3. Третото правно основание е изведено от нарушение на правото на защита, доколкото изобщо не било доказано, че правото на защита на жалбоподателя било спазено и че му е била осигурена възможност да защити правата си преди включване на името му в списъка.

4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на член 27 ДЕС. Жалбоподателят сочи, че Решение 2011/137/ОВППС, посочено в точка 2, и Решение 2011/178/ОВППС на Съвета от на Съвета от 23 март 2011 година за изменение на Решение 2011/137/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на положението в Либия (ОВ L 78, стр. 24), са били приети в нарушение на разпоредбите на член 27, параграф 1 ДЕС.
5. Петото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката, доколкото жалбоподателят бил гражданска авиокомпания, имаща за цел превоз на пътници и товари, а обжалваното решение водело до замразяване на средства на жалбоподателя единствено на основание, че той бил собственост на либийската държава посредством инвестиционен фонд.

Жалба, подадена на 12 август 2011 г. —
BelTechExport/Съвет

(Дело T-438/11)

(2011/С 290/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: BelTechExport ЗАО (Минск, Беларус) (представители: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas и E. Matulionyte, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Регламент (ЕС) № 588/2011 на Съвета от 20 юни 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки срещу президента Лукашенко и някои длъжностни лица на Беларус (ОВ L 161, стр. 1) в частта му относно жалбоподателя,
- да се отмени Решение 2011/357/ОВППС на Съвета от 20 юни 2011 година за изменение на Решение 2010/639/ОВППС относно ограничителните мерки срещу някои длъжностни лица на Беларус (ОВ L 161, стр. 25) в частта му относно жалбоподателя, и
- да се осъди ответникът да плати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. В рамките на първото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил задължението да предостави адекватни мотиви относно включването на жалбоподателя в списъците с лица, спрямо които се прилагат ограничителни мерки.
2. В рамките на второто правно основание се твърди, че ответникът е нарушил правото на защита и правото на изслушване, предвидени в член 47 от Хартата на основните

права на Европейския съюз и в членове 6 и 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, като:

- в нито един момент не е предоставил подробни мотиви относно включването на жалбоподателя в списъците с лица, които спрямо които се прилагат ограничителните мерки, и
- не е предоставил на жалбоподателя възможност да упражни ефикасно правото си на защита, по-специално да упражни правото си на изслушване и правото да се ползва от производство, което да му позволи реално да поиска да бъде заличен от списъка с лица, за които се отнасят ограничителните мерки.

3. Съгласно третото правно основание ответникът е допуснал явни грешки в преценката, като е приел в обжалваните актове, че жалбоподателят е най-голямото дружество в Беларус за износ/внос на продукти, свързани с отбраната, поради което е свързан по някакъв начин или има отношение към нарушения на изборните стандарти и човешките права или към репресиите срещу гражданското общество в Беларус.

4. В рамките на четвъртото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил необосновано и по непропорционален начин основното право на собственост, предвидено в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в член 1 от протокол № 1 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, без да има неопровержими доказателства.

5. В рамките на петото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил принципа на пропорционалност, като е наложил непропорционално ограничение на основните права на жалбоподателя, без да предостави адекватни процесуални гаранции и неопровержими доказателства.

Жалба, подадена на 12 август 2011 г. — Sport-pari/Съвет

(Дело T-439/11)

(2011/С 290/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sport-pari ЗАО (Минск, Беларус) (представители: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas и E. Matulionyte, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Регламент (ЕС) № 588/2011 на Съвета от 20 юни 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки срещу президента Лукашенко и някои длъжностни лица на Беларус (ОВ L 161, стр. 1) в частта му относно жалбоподателя,

— да се отмени Решение 2011/357/ОВППС на Съвета от 20 юни 2011 година за изменение на Решение 2010/639/ОВППС относно ограничителните мерки срещу някои длъжностни лица на Беларус (ОВ L 161, стр. 25) в частта му относно жалбоподателя, и

— да се осъди ответникът да плати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква като основен довод явни грешки в преценката, които опорочавали оспорваните актове на Съвета. По-специално той твърди, че Съветът е допуснал грешка, като е приел, че жалбоподателят (а) е контролиран от Владимир Пейтиев, (б) че експлоатира национална лотария, (в) че е свързан с или има отношение към нарушения на изборните стандарти и човешките права, към репресии срещу гражданското общество в Беларус или към вноса в Беларус на оборудване, което би могло да се използва за вътрешни репресии.

Освен това, в подкрепа на жалбата си жалбоподателят се основава на четири правни основания.

1. В рамките на първото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил задължението да предостави адекватни мотиви относно включването на жалбоподателя в списъците с лица, спрямо които се прилагат ограничителни мерки.
2. В рамките на второто правно основание се твърди, че ответникът е нарушил правото на защита и правото на изслушване, предвидени в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в членове 6 и 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, като:
 - в нито един момент не е предоставил подробни мотиви относно включването на жалбоподателя в списъците с лица, които спрямо които се прилагат ограничителните мерки, и
 - не е предоставил на жалбоподателя възможност да упражни ефективно правото си на защита, по-специално да упражни правото си на изслушване и правото да се ползва от производство, което да му позволи реално да поиска да бъде заличен от списъка с лица, за които се отнасят ограничителните мерки.
3. В рамките на третото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил необосновано и по непропорционален начин основното право на собственост, предвидено в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в член 1 от протокол № 1 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, без да има неопровержими доказателства.
4. В рамките на четвъртото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил принципа на пропорционалност, като е наложил непропорционално ограничение на основните права на жалбоподателя, без да предостави адекватни процесуални гаранции и неопровержими доказателства.

Жалба, подадена на 12 август 2011 г. — ВТ Telecommunications/Съвет

(Дело T-440/11)

(2011/C 290/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ВТ Telecommunications PUE (Минск, Беларус) (представители: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas и E. Matulionyte, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Регламент (ЕС) № 588/2011 на Съвета от 20 юни 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки срещу президента Лукашенко и някои длъжностни лица на Беларус (ОВ L 161, стр. 1) в частта му относно жалбоподателя,
- да се отмени Решение 2011/357/ОВППС на Съвета от 20 юни 2011 година за изменение на Решение 2010/639/ОВППС относно ограничителните мерки срещу някои длъжностни лица на Беларус (ОВ L 161, стр. 25) в частта му относно жалбоподателя, и
- да се осъди ответникът да плати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. В рамките на първото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил задължението да предостави адекватни мотиви относно включването на жалбоподателя в списъците с лица, спрямо които се прилагат ограничителни мерки.
2. В рамките на второто правно основание се твърди, че ответникът е нарушил правото на защита и правото на изслушване, предвидени в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в членове 6 и 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, като:
 - в нито един момент не е предоставил подробни мотиви относно включването на жалбоподателя в списъците с лица, които спрямо които се прилагат ограничителните мерки, и
 - не е предоставил на жалбоподателя възможност да упражни ефективно правото си на защита, по-специално да упражни правото си на изслушване и правото да се ползва от производство, което да му позволи реално да поиска да бъде заличен от списъка с лица, за които се отнасят ограничителните мерки.

3. Съгласно третото правно основание ответникът е допуснал явни грешки в преценката, като е приел в оспорваните актове, че жалбоподателят е свързан по някакъв начин с режима на Лукашенко и спонсорира този режим, или че участва по някакъв начин в нарушения на международните изборни стандарти или в репресии срещу гражданското общество и демократичната опозиция, или във вноса в Беларус на оборудване, което би могло да се използва за вътрешни репресии.
4. В рамките на четвъртото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил необосновано и по непропорционален начин основното право на собственост, предвидено в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в член 1 от протокол № 1 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, без да има неопровержими доказателства.
5. В рамките на петото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил принципа на пропорционалност, като е наложил непропорционално ограничение на основните права на жалбоподателя, без да предостави адекватни процесуални гаранции и неопровержими доказателства.

Жалба, подадена на 12 август 2011 г. — Пефтиев/Съвет

(Дело T-441/11)

(2011/C 290/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Владимир Пефтиев (Минск, Беларус) (представители: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas и E. Matulionyte, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Регламент (ЕС) № 588/2011 на Съвета от 20 юни 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки срещу президента Лукашенко и някои длъжностни лица на Беларус (ОВ L 161, стр. 1) в частта му относно жалбоподателя,
- да се отмени Решение 2011/357/ОВППС на Съвета от 20 юни 2011 година за изменение на Решение 2010/639/ОВППС относно ограничителните мерки срещу някои длъжностни лица на Беларус (ОВ L 161, стр. 25) в частта му относно жалбоподателя, и
- да се осъди ответникът да плати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. В рамките на първото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил задължението да предостави адекватни мотиви относно включването на жалбоподателя в

списъците с лица, спрямо които се прилагат ограничителни мерки.

2. В рамките на второто правно основание се твърди, че ответникът е нарушил правото на защита и правото на изслушване, предвидени в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в членове 6 и 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, като:

— в нито един момент не е предоставил подробни мотиви относно включването на жалбоподателя в списъците с лица, които спрямо които се прилагат ограничителните мерки, и

— не е предоставил на жалбоподателя възможност да упражни ефикасно правото си на защита, по-специално да упражни правото си на изслушване и правото да се ползва от производство, което да му позволи реално да поиска да бъде заличен от списъка с лица, за които се отнасят ограничителните мерки.

3. Съгласно третото правно основание ответникът е допуснал явни грешки в преценката, като е приел, че жалбоподателят е лице, свързано с президента Лукашенко и неговото семейство, че е главен икономически съветник на президента Лукашенко, че е основен финансов спонсор на режима на Лукашенко, че BelTechExport е дружество, което се управлява от жалбоподателя и че то е най-голямото дружество в Беларус за износ/внос на продукти, свързани с отбраната.

4. В рамките на четвъртото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил необосновано и по непропорционален начин основното право на собственост, предвидено в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в член 1 от протокол № 1 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, без да има неопровержими доказателства.

5. В рамките на петото правно основание се твърди, че ответникът е нарушил принципа на пропорционалност, като е наложил непропорционално ограничение на основните права на жалбоподателя, без да предостави адекватни процесуални гаранции и неопровержими доказателства.

Жалба, подадена на 5 август 2011 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия

(Дело T-442/11)

(2011/C 290/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представители: N. Korogiannakis и M. Dermizakis, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

- Да се отмени решението на Комисията от 27 май 2011 г. за непредприемане на действия след като Европейският омбудсман е стигнал до извода, че решението, прието от Комисията през ноември 2006 г. да избере стоките и услугите на дружество — трето лице не е в съответствие с приложимото законодателство на Съюза относно обществените поръчки,
- Да се осъди Комисията да заплати на жалбоподателя обезщетение за вреди с оглед неутрализиране на последиците спрямо него от решението ѝ от ноември 2006 г.,
- Да се осъди Комисията да заплати на жалбоподателя сумата от 1 милион евро за пропусната възможност да участва в процедура за възлагане на обществена поръчка, която Комисията е решила да отмени,
- Да се осъди Комисията да заплати на жалбоподателя сумата от 1 милион евро за използване с разрешение на права на интелектуална собственост,
- Да се осъди Комисията да заплати на жалбоподателя сумата от 10 милиона евро за неимуществена загуба, изразяваща се в накърняване на неговото добро име и на доверието в него,
- Да се разпреди на Комисията да оповести съобщение, с което да информира пазара и всички ползватели, интересувани се от CIRCA (информационно средство, което позволява сътрудничество по електронен път между служители и групи от лица, намиращи се на различни места), че тази платформа не е излязла от употреба, че разработената от Alfresco Software Ltd. платформа не е привилегирована и че ползвателите са свободни да изберат като заместител за CIRCA платформата по техен избор, и
- Да се осъди Комисията да заплати съдебните и други разноски, направени от жалбоподателя в настоящото производство по обжалване, включително ако жалбата бъде отхвърлена.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква четири правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение от Комисията на задължението, произтичащо от членове 27, 88, 89 и 91 от Финансовия регламент⁽¹⁾, както и от членове 116, 122 и 124 от Правилата за прилагане⁽²⁾, да проведе открита или ограничена процедура за възлагане на обществена поръчка.
2. Второто правно основание е изведено от нарушение от Комисията на принципите на недопускане на дискриминация и на равно третиране.
3. Третото правно основание е изведено от нарушение от Комисията на принципа на добра администрация и на задължението за мотивиране.

4. Четвъртото правно основание е изведено от допуснатата от Комисията злоупотреба с власт.

- (¹) Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198)
- (²) Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3)

Жалба, подадена на 12 август 2011 г. — Charron Inox и Almet/Комисия

(Дело T-445/11)

(2011/С 290/26)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Charron Inox (Марсилия, Франция) и Almet (Satolas-et-Bonce, Франция) (представител: P.-O. Koubi-Flotte, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- главно искане — да отмени Регламент (ЕС) № 627/2011 на Комисията от 27 юни 2011 г.;
- при условията на евентуалност — да установи, че Комисията е допуснала грешка като не е предвидила достатъчен период от време от публикуването на Регламент (ЕС) № 627/2011 на Комисията от 27 юни 2011 година до влизането му в сила и да присъди на дружествата жалбоподатели следното обезщетение:
 - за претърпени вреди:
 - за дружество CHARRON: 123 297,69 EUR
 - за дружество ALMET: 384 210 EUR
 - за пропуснати ползи:
 - за дружество CHARRON, по отношение на договора, сключен с дружество SURAJ, сумата от 78 051,76 USD, или 55 211,57 EUR,
 - за дружество ALMET, по отношение на договора, сключен с дружество SURAJ, сумата от 69 059,18 USD, или 48 827,61 EUR;

— при условията на евентуалност спрямо предходното, да признае обективна, невиновна отговорност на Комисията, която не е предвидила достатъчен период от време от публикуването на Регламент (ЕС) № 627/2011 на Комисията от 27 юни 2011 година до влизането му в сила и да присъди на дружествата жалбоподатели следното обезщетение:

— за претърпени вреди:

— за дружество CHARRON: 123 297,69 EUR

— за дружество ALMET: 384 210 EUR

— за пропуснати ползи:

— за дружество CHARRON, по отношение на договора, сключен с дружество SURAJ, сумата от 78 051,76 USD, или 55 211,57 EUR,

— за дружество ALMET, по отношение на договора, сключен с дружество SURAJ, сумата от 69 059,18 USD, или 48 827,61 EUR;

— във всички случаи да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски, както и сумата от 10 000 EUR, представляваща част от разноските, свързани със защитата на жалбоподателите.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от сериозна липса на проучване от страна на Комисията преди приемането на решението ѝ, доколкото тази липса довела до възприемането на неточни факти.
2. Второто правно основание е изведено от засягане на принципа на оправдани правни очаквания, доколкото незабавното влизане в сила на обжалвания регламент не позволило на жалбоподателите да адаптират съответно практиките си.

Жалба, подадена на 11 август 2011 г. от Европейската полицейска служба (Европол) срещу Решение на Съда на публичната служба от 26 май 2011 г., постановено по дело F-83/09, Kalmár/Европол

(Дело T-455/11 P)

(2011/C 290/27)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Европейска полицейска служба (Европол) (представители: D. Neumann, D. El Khoury и J. Arnould в присъствието на D. Waelbroeck и E. Antupas, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Andreas Kalmár (Хага, Нидерландия)

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение на Съда на публичната служба и да постанови решение по съществуващото на спора, доколкото Съдът на публичната служба

а) отменя решението от 4 февруари 2009 г., с което директорът на Европол прекратява срочния договор на г-н Kalmár, както и решението от 24 февруари 2009 г., с което директорът на Европол освобождава заинтересованото лице от задълженията му в срока на предизвестие, и решението от 18 юли 2009 г., с което е отхвърлена жалбата, подадена от това лице по административен ред;

б) осъжда Европол да заплати на жалбоподателя сума в размер на 5 000 EUR като обезщетение за вреди;

в) осъжда Европол да понесе всички съдебни разноски.

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски в първоинстанционното производство и направените от него разноските, свързани с производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на забраната за прои́зясане *ultra petita* и на правото на защита. Според жалбоподателя Съдът на публичната служба разгледал различни от посочените от ответника правни основания.
2. Второ правно основание: грешка при прилагането на правото при оценката на законосъобразността на оспорваните решения. Според жалбоподателя Съдът на публичната служба по-специално приложил погрешно задължението за полагане на дължимата грижа и задължението за мотивиране.
3. Трето правно основание: грешка при прилагането на правото от страна на Съда на публичната служба по отношение на предмета на искането за отмяна. Според жалбоподателя Съдът на публичната служба е трябвало да квалифицира като „увреждащо решение“ решението от 18 юли 2009 г., което също е обект на съдебния контрол.
4. Четвърто правно основание: многобройни грешки в преценката на Съда на публичната служба по отношение на обстоятелството, че при постановяването на решението за уволнение Европол „не“ взема или „не взема предвид в достатъчна степен“ конкретни „фактически елементи, които са релевантни и не могат да бъдат пренебрегнати“.
5. Пето правно основание: непълнота на мотивите на обжалваното съдебно решение.
6. Шесто правно основание: погрешно присъждане на обезщетението за вреди.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 22 юли 2011 г. — ZZ и др./Комисия

(Дело F-72/11)

(2011/C 290/28)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: ZZ и др. (представители: L. Levi и A. Blot, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на производството

От една страна, отмяна на решенията за определяне на праговете за повишаване в степени AD13 и AD14 в процедурите за повишаване за 2010 и 2011 г. и, от друга страна, отмяна на списъка на длъжностните лица, повишени в степени AD13 и AD14 в процедурата за повишаване за 2010 г. и отмяна на мълчаливия отказ на Комисията да повиши по-голям брой други длъжностни лица в степени AD12 или AD13.

Искания на жалбоподателите

- да се отменят решенията за определяне на праговете за повишаване в степени AD13 и AD14 в процедурите за повишаване за 2010 и 2011 г., решения, публикувани в административни сведения № 3-2010, 65-2010 и 76-2010;
- да се отмени списъкът на длъжностните лица, повишени в степени AD13 и AD14 в процедурата за повишаване за 2010 г., публикуван в административни сведения № 65-2010, тъй като този списък е определен въз основа на незаконосъобразни прагове за повишаване, и да се отмени мълчаливият отказ на Комисията да повиши по-голям брой други длъжностни лица в степени AD12 или AD13;

— доколкото е необходимо, да се отменят решенията, с които се отхвърля жалбата на жалбоподателите;

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 28 юли 2011 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-74/11)

(2011/C 290/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Rodriguez, A. Blot и C. Bernard-Glanz, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението на Органа, упълномощен да сключва договори за назначаване, което прекратява договора за наемане за неопределено време на жалбоподателя.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда на публичната служба:

- Да отмени решението на Органа, упълномощен да сключва договори за назначаване, което прекратява договора за наемане за неопределено време на жалбоподателя, както и, доколкото е необходимо, решението, с което се отхвърля подадената по административен ред жалба;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	Страница
2011/С 290/18	Дело T-432/11: Жалба, подадена на 2 август 2011 г. — Makhlouf/Съвет	13
2011/С 290/19	Дело T-433/11: Жалба, подадена на 2 август 2011 г. — Makhlouf/Съвет	14
2011/С 290/20	Дело T-436/11: Жалба, подадена на 3 август 2011 г. — Afriqiyah Airways/Съвет	14
2011/С 290/21	Дело T-438/11: Жалба, подадена на 12 август 2011 г. — BelTechExport/Съвет	15
2011/С 290/22	Дело T-439/11: Жалба, подадена на 12 август 2011 г. — Sport-pari/Съвет	15
2011/С 290/23	Дело T-440/11: Жалба, подадена на 12 август 2011 г. — BT Telecommunications/Съвет	16
2011/С 290/24	Дело T-441/11: Жалба, подадена на 12 август 2011 г. — Пештиев/Съвет	17
2011/С 290/25	Дело T-442/11: Жалба, подадена на 5 август 2011 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия	17
2011/С 290/26	Дело T-445/11: Жалба, подадена на 12 август 2011 г. — Charron Inox и Almet/Комисия	18
2011/С 290/27	Дело T-455/11 P: Жалба, подадена на 11 август 2011 г. от Европейската полицейска служба (Европол) срещу Решение на Съда на публичната служба от 26 май 2011 г., постановено по дело F-83/09, Kalmár/Европол	19
 Съд на публичната служба на Европейския съюз 		
2011/С 290/28	Дело F-72/11: Жалба, подадена на 22 юли 2011 г. — ZZ и др./Комисия	20
2011/С 290/29	Дело F-74/11: Жалба, подадена на 28 юли 2011 г. — ZZ/Комисия	20

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

